

поділу пропонується використовувати розрахунковий метод на основі розроблених моделей.

Управління витратами на стадії планування цільового прибутку має ґрунтуватися на оптимізації асортименту на основі маржинального аналізу. Пропонується удосконалений варіант матричного аналізу, перевагами якого є зниження трудомісткості аналітичних процедур та усунення дублювання інформації, що має місце в класичному методі МАРКОН. При цьому інформативність аналітичних оцінок стосовно конкурентоспроможності окремих виробів не знижується. Суттєвою перевагою такого підходу є те, що метод не оперує повною собівартістю, яка, зазвичай, містить погрішності розподілу накладних витрат, що дозволяє провести спільний аналіз внутрішніх і зовнішніх факторів, які формують асортиментну політику підприємства.

Бібліографія:

1. Мокроусова Т.О. Об'єктивна необхідність класифікації матеріальних ресурсів в умовах ринкових відносин // Економіка промисловості. – 2014. – №4 (26). - С.137 - 143.

2. Саломон В.Т. Управлінський облік: суть, значення, проблеми та перспективи розвитку // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Сер.: Економічні науки. - 2015. - №2 (32). - С.136 - 140.

Ігор ГРИЦИК

слухач магістратури за спеціальністю

«Публічне управління та адміністрування»

(науковий керівник – д.е.н., проф., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Мельник А.Ф.)

МОДЕЛІ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З ГРОМАДСЬКІСТЮ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Сьогодні в Україні, як і в інших країнах світу, постійно зростає роль ЗМІ як засобу комунікації, формування громадської думки, впливу на поведінку людей та на життєдіяльність суспільства в цілому. Під назвою ЗМІ об'єднуються найрізноманітніші засоби масової інформації: друковані видання, радіо, телебачення, мережа Інтернет тощо, які поширюють різноманітну за змістом інформацію великій аудиторії.

Одна з найважливіших особливостей сучасних ЗМІ – це поширення соціальної інформації, яка є відображенням дійсності, життєдіяльності суспільства. Від характеру інформації, яка формує у суспільстві певну

систему цінностей і пріоритетів, залежить не лише стан громадської думки, поведінка людей, але й суспільні відносини, у тому числі ставлення населення до діяльності органів місцевого самоврядування. Отже, інформація завдяки ЗМІ трансформується у таке джерело влади, з допомогою якого можна управляти великими групами людей, суспільством в цілому.

У розвинених демократичних країнах величезна увага приділяється побудові ефективних взаємовідносин між органами місцевого самоврядування і засобами масової інформації. Політика територіальної громади щодо засобів масової інформації базується на засадах гласності, свободі слова і свободі повідомлень. На керівників покладено особисту відповідальність за вирішення питань співпраці із засобів масової інформації. А спілкування зі ЗМІ, як зазначає Куйбіда В. С., формується як тактовний, діловий, спланований і динамічний процес [1].

Зокрема, стокгольмську модель побудови взаємовідносин між органами місцевого самоврядування і ЗМІ можна розглядати як найкращу. Ця модель передбачає максимальне сприйняття та усвідомлення інформації населенням, повне взаєморозуміння у взаємовідносинах між обома сторонами. Проте, реалізувати у житті таку модель дуже складно через ряд об'єктивних причин:

- головний акцент зроблено лише на інформаційний зв'язок “влада - народ (територіальна громада)”;
- відсутній захист від зовнішніх негативних інформаційних впливів на громаду;
- відсутні рекомендації з реалізації зворотного інформаційного зв'язку “населення (територіальна громада) – влада”.

Для України зацікавленість становить яломітська модель інформаційної діяльності органів місцевого самоврядування (Румунія) [2]. В основу функціонування цієї моделі покладено взаємозв'язки “територіальна громада – орган управління місцевого самоврядування – територіальна громада”, які реалізуються завдяки діяльності громадського інформаційного центру. Ідея створення такого центру належала керівництву Яломітського округу – М. Петре, Н. Мокану, А. Дінеску, К. Марінеску. Занепокоєння у керівництва округу виникли у тому, що громадськість достатньою мірою не інформована щодо послуг, які надаються в окрузі та не залучається до вирішення проблем округу. Створення громадського інформаційного центру кардинально змінило ситуацію: громадяни отримали доступ до інформаційних ресурсів – баз даних про діяльність кожного з відділів адміністрації округу; інформації

про функції державних, окружних та міських органів влади, міської та окружної рад; інформації та окремих зразків документів з таких питань, як процедура державної реєстрації шлюбу, усиновлення дітей, дозвільна документація на будівництво, інформація про наявність житла, програми для молоді, діяльність місцевих неурядових організацій тощо.

Аналіз цих двох моделей інформаційного обміну між органами місцевого самоврядування та громадськістю дозволяє зробити висновок, що вони не можуть штучно переноситися в українську практику. Навіть зважаючи на те, що проблема відкритості та громадського контролю над органами державної влади та місцевого самоврядування під час їх глибокої трансформації зараз у центрі уваги українського суспільства [3]. Тому, без наукового підходу, врахування загальнонаціональних та місцевих особливостей (економічних, соціальних, політичних, історичних, ментальних) знайти правильне вирішення цього питання складно.

Варто розуміти, що в Україні, в якій тривалий час діяла дезінформація, складно швидко створити надійні інформаційні основи для налагодження довірливих взаємозв'язків: органи місцевого самоврядування та населення територіальних громад. Адже Україна досі є однією з небагатьох європейських держав, де засновниками, а отже й господарями засобів масової інформації виступають владні структури.

Отже, основою усіх моделей зв'язків з громадськістю повинні бути взаємозв'язки інформаційної взаємодії та постійного обміну: між органами управління; з територіальною громадою; із засобами масової інформації. Усі ці взаємозв'язки повинні будуватися на основі дієвої нормативно-правової бази з урахуванням специфіки розвитку українського суспільства.

Бібліографія:

1. Куйбіда В. С. PR як умова успішного функціонування органів місцевого самоврядування // В.С. Куйбіда / [Електронний ресурс] Режим доступу: http://megalib.com.ua/content/4179_Kyibida_V_S_PR_yak_ymova_yspishnogo_funkcionyvannya_organiv_miscevogo_samovryadyvannya_.html

2. Самчук Н.О. Особливості формування та розвитку зв'язків з громадськістю в українському соціумі // Н.О. Самчук / [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://int-konf.org/konf042013/187-samchuk-n-o-osoblivost-formuvannya-ta-rozvitku-zvyazkv-z-gromadskstyu-v-ukrayinskomu-socum.html>

3. Шевчук А. В. Створення єдиного інформаційного поля України як інструмент реалізації регіональної політики // А. В. Шевчук / [Електронний ресурс] Режим доступу: ird.gov.ua/irdp/p20070302f.pdf